

fornødne Oplysninger, saaledes at den Indflydelse, Regjeringen kommer til at udøve, er forberedende, men ikke afgjørende. Den afgjørende Indflydelse kommer til at ligge hos Regjeringen og Thinget i Fællesskab.

Mosen: Der vilde paa den Maade altid hengaae en meget længere Tid, inden disse Folk virkelig vilde kunne faae deres Dnsse opfyldt.

Fscherning: Det forekommer mig atter, at det ærede Medlem ikke saa nøie kjender Forretningsgangen. Der er Intet, der saa meget driver et Ministerium frem som Bevidstheden om, at en Sag skal være tilende for at forelægges Rigsdagen; ellers komme Sagerne kun hurtigt frem, naar det er saadanne, som smage Regjeringen. Den bedste Kontrol, man har med Regjeringen i den Art Sager, er, naar de nødvendigt maae bringes for Rigsdagen.

Indenrigsministeren: Med Hensyn til det af Udvalget under Nr. 22 stillede Endringsforslag skal jeg dog meget bede det ærede Thing overveie, om ikke Billighedsgrunde særdeles meget tale for at tilstaae den Mand, der nu er konstitueret Stutmester, det foreslaaede Pønningstillæg. Han er ganske vist, som den ærede Ordfører bemærkede, endnu ikke fast ansat — der er netop nu Tale om de Vilkaar, under hvilke denne Ansættelse skal finde Sted —, og han har altsaa endnu mindre fungeret i den Tid, som efter Loven af 23de Januar 1862 er nødvendig for at erhverve Ret til det her omhandlede Pønningstillæg, men Ministeriet maa, saaledes som det ogsaa er udtalt i de Oplysninger, der indeholdes i Anmærkningerne, ansee ham for en særdeles dygtig Mand i den Post; han beklæder, og det har derfor ønsket at gjøre, hvad der kan gjøres, for at beholde ham, naar Billighed taler derfor. Det forekommer mig ogsaa, at en Mand, der iforveien i 29 Aar har staaet i Statens Tjeneste, om end i en anden Virksomhedsart, dog har

noget Krav paa, at denne mangeaarige Virksomhed regnes ham tilgode i denne Henseende. — Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 23 bemærkede den ærede Ordfører, at der bevilges tilstrækkelige Midler til Stutteriet til deraf at afholde det Beløb, der yderligere er foreslaaet af Regjeringen, nemlig 150 Rd. til en Stutterilærling, som skulde bruges til at tilride de unge Heste, foruden den, der allerede er ansat; men der er ikke nogen Konto paa de til Stutteriet bevilgede Midler, hvoraf en saadan Pønning kunde afholdes. Grunden til, at man har fremsat Begjæring om at faae en Stutterilærling til, ligger deri, at Tillægget ved Stutteriet er tiltaget ikke lidet i de senere Aar, og den Stutterilærling, der er ansat, har derfor ondt ved at overkomme det Arbejde, der særlig paahviler ham, at tilride de unge Heste. — Med Hensyn til de af Udvalgets Mindretal og den ærede Rigsdagsmand fra Præstø (S. Andersen) stillede Forslag, kan jeg i det væsentlige henholde mig til, hvad den ærede Ordfører har bemærket. Jeg skal kun tilføie, at der om disse Poster gjælder, hvad jeg før bemærkede om Kontoen til Landvæsenets Fremme, nemlig at de efter en deels stiltiende og deels udtrykkelig Overenskomst mellem Regjeringen og Rigsdagen maae betragtes som faste og ordnede, og med Hensyn til Posten angaaende Huusdyravlens Fremme findes der endog en mere formelig Overenskomst, idet der nemlig ved en særlig Lov, Loven af 23de Januar 1862, udtrykkelig er bestemt et Beløb, der aarlig ventes bevilget til Præmier for Hingste og til Fordeling mellem Landboforeningerne til Uddeling af Præmier for Hopper og Huusdyr. Jeg skulde derfor forvente, at det ærede Thing ikke vil nægte disse Summer. — Med Hensyn til de af Udvalgets Mindretal under Nr. 30 og af Udvalgets Fleertal under Nr. 31 stillede Endringsforslag angaaende den Sum, der er begjært til Understøttelse af smaa Havneanlæg ved Fiskerleierne, da har det ærede Mindretal ikke begrundet sin Modstand paa den Formening, at Summen ikke burde bevilges, men